

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

24 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2020, în cauza penală, în privința lui

Alexandrov Teodor XXXXX, născut la XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 31.01.2019 până la 13.12.2019;

Instanța de apel de la 24.01.2020 până la 20.07.2020;

Instanța de recurs de la 15.10.2020 până la 24.03.2021.

a c o n s t a t a t :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 13 decembrie 2019, inculpatul Alexandrov Teodor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, la data de 27.04.2018 aproximativ la ora 00:30, Alexandrov Teodor împreună și de comun acord cu fratele său Alexandrov Andrian, în privința ultimului cauza penală fiind disjunsă și examinată în procedură separată, aflându-se pe alea situată pe bd. Mircea cel Bătrîn 4/4 din mun. Chișinău, fără un careva motiv, manifestând o obraznicie deosebită și o vădită lipsă de respect față de societate și față de regulile sociale și morale de conviețuire, au inițiat un conflict cu cet. Schimbătoru Ghenadie și cet. Coadă Ion, numindu-i pe ultimii cu cuvinte necenzurate, după care, având scopul de a aplica violență asupra persoanelor, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, Alexandrov Teodor i-a aplicat o lovitură lui Schimbătoru Ghenadie cu o țevă metalică avută la îndemână, după care Alexandrov Andrian XXXXX i-a aplicat

o lovitură lui Coadă Ion cu un cuțit pe care îl avea asupra, cauzându-i ultimului conform raportului de expertiză judiciară nr. 201802D0962 din 07 iunie 2018 vătămare corporală ușoară manifestată prin plagă înțepat-tăiată nepenetrantă la nivelul hemitoracelui stâng.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Alexandrov Teodor a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. art. 287 alin. (3) Cod penal, conform semnelor calificative: *pe semnele: huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită, săvârșite de două persoane, cu aplicarea armei sau altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei și aplicarea unei pedepse minime prevăzută de lege ce constituie 2 ani închisoare, la fel pentru cumul de sentințe conform an. 85 Cod penal prin absorbția unei pedepse mai blânde de către pedeapsa mai aspră a-i stabili în final lui Alexandrov Teodor pedeapsa minimă ce constituie 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând în argumentarea apelului că, pedeapsa primei instanțe este prea aspră dat fiind faptul că inculpatul este o persoană care pe parcursul urmăririi penale a dat dovadă de un comportament adecvat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2020, a fost respins apelul declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a conchis că, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Alexandrov Teodor a săvârșit infracțiunea imputată lui. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, acțiunile inculpatului au fost corect calificate de prima instanță, în baza art. 287 alin. (3) Codul penal, conform semnelor calificative: *pe semnele: huliganism, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, precum și acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită,*

săvârșite de două persoane, cu aplicarea armei sau altor obiecte pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.

Prima instanță motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, categoria infracțiunii săvârșite, influența pedepsei asupra corectării și reeducării inculpatului și, în așa mod, just a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii, în mărimea fixată.

Astfel, la individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului, prima instanță a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

În aceste circumstanțe, instanța de apel a menționat că, la stabilirea pedepsei instanța de fond a luat în considerație faptul că nu au fost stabilite circumstanțe agravante, iar circumstanțe atenuante fiind căința sinceră; a comis o infracțiune gravă, nu este la prima abatere, anterior a fost judecat.

În concluzie, instanța de apel a indicat că, instanța de fond a ajuns la concluzia corectă precum că scopul pedepsei penale poate fi atins doar prin executarea unei pedepse privative de libertate, or, pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane

În acest context, instanța de apel a respins argumentele apelantului precum că, pedeapsa stabilită de prima instanță este prea aspră, or, instanța de fond a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, dar și gravitatea infracțiunii săvârșite și valența relațiilor sociale prejudiciate, rezonanța socială a infracțiunilor și a ajuns la soluția corectă de numire inculpatului a unei pedepse cu închisoarea în penitenciar.

Referitor la solicitarea apărării privind aplicarea art. 85 Cod penal, instanța de apel a respins-o ca fiind neîntemeiat, or, potrivit art. 85 alin. (1) Cod penal, dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime

sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară.

Potrivit materialelor cauzei se atestă că, inculpatul Alexandrov Teodor a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 17.10.2018, în baza art. 287 alin. (3) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare (f.d.98), însă la materialele cauzei atât procurorul, cât și apărătorul nu a prezentat confirmarea că sentința menționată este definitivă și irevocabilă, la fel și care este perioadă rămasă de executare a pedepsei, din care motiv argumentul apărării în aceasta parte este neîntemeiat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a deciziei în partea stabilirii pedepsei penale aplicate inculpatului, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei hotărâri prin care ultimului să îi fie numită o pedeapsă neprivativă de libertate în temeiul art. 90 Cod penal.

În motivarea celor solicitate, apărătorul susține dezacordul cu pedeapsa aplicată considerând că este una prea aspră, or, inculpatul a recunoscut vina în cele incriminate, s-a căit sincer în cele comise, este de vârstă tânără, cauza fiind examinată în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Din textul recursului rezultă că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor săvârșite de către inculpatul Alexandrov Teodor și din aceste considerente, instanța de recurs nu se va expune asupra acestor aspecte, însă recurentul își exprimă dezacordul cu pedeapsa aplicată, astfel semnalând temeiul de casare stipulat de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond, în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În acest context, instanța de recurs consideră că, pedeapsa individualizată inculpatului corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale.

Astfel, Colegiul penal remarcă că, argumentele recurentului privind stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, sunt nefondate, or, persoanei recunoscute

vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Astfel, instanța de recurs reține că, instanțele ierarhic inferioare au dat deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de gravitatea infracțiunii săvârșite care se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, de motivul inculpatului, de persoana acestuia care a comis pentru prima dată o infracțiune, a recunoscut vina și se căiește sincer, corect au conchis că corijarea acestuia poate avea loc doar prin stabilirea unei pedepse privative de libertate pe un termen de 3 ani.

Colegiul penal reamintește că, stabilirea duratei ori a quantumului pedepsei de către instanța de judecată într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite, starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită, natura și gravitatea rezultatului produs sau a altor consecințe ale infracțiunii, motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit, conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

De asemenea, Colegiul penal indică că, chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute

de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Instanța de recurs ordinar reține că, solicitarea avocatului privind aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, este neîntemeiată, or, doar faptul că apărarea nu este de acord cu pedeapsa stabilită inculpatului, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința lui Alexandrov Teodor a unei pedepse neprivative în temeiul art. 90 Cod penal.

Totodată, Colegiul penal menționează că, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că, scopul pedepsei poate fi atins cu sau fără executarea efectivă a acesteia, or, conform prevederilor art. 90 Cod penal, instanța de judecată ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând neapărat în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

Astfel, Colegiul penal indică că, în formarea convingerii, instanța de apel a ținut cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv, întreaga conduită a inculpatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecății, precum și alte aspecte ce privesc personalitatea infractorului, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești.

În prezența circumstanțelor descrise, Colegiul penal consideră legală concluzia instanței de apel referitor la pedeapsa cu închisoarea aplicată inculpatului care este proporțională faptelor comise de către inculpat.

Mai mult decât atât, după cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la pronunțarea deciziei recurate, or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acesteia nu s-au stabilit.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar conchide că nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care face referință recurentul, deci nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în conformitate cu legea

și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursurilor ordinare, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

d e c i d e:

inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Marinescu Dumitru în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 iulie 2020, în cauza penală în privința lui *Alexandrov Teodor XXXXX* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la *21 aprilie 2021*.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan